

Estimat pare:

La falta de temps disponible no m'ha deixat contestar-te fins ara, doncs nop puc passar el dia del teu Sant sense enviar-te la meva felicitació. Potser et semblarà estrany que un noi de la meva edat no tingui temps d'escriure al seu pare, i més encara quan hi han tantes coses per dir. Avui dedicant un temps que m'és necessari per la meva expansió parlant amb tú que per dedicar-lo a la meva tasca, penso obrir plenament el meu cor i dir-te totes aquelles coses que tantes hores he meditat preparant-me per a escriure't.

Per justificar primer la meva tardança en escriure't t'explicaré detalladament la meva jornada de treball: A les set del matí el jaio em crida, faig una miqueta el ronsa fins un quart de vuit. A les vuit entro a la Academia Febrer, especialitzada en la preparació per l'ingrés a l'escola d'enginyers. De vuit a nou tenim classe d'alemany i d'anglès. De nou a deu classe d'analissis matemàtic, de deu a onze dibuix (confesso avergonyit que a pesar de la meva sang de dibuixants no passo d'una mitjania tolerable). D'onze a dotze classe de mètrica. De dotze a una física i de una a dues classe d'astronomia i trigonometria.

A les tardes em toca estudiar les lliçons corresponents a les assignatures del matí, i resoldre els 10 problemes que cada dia ens senyalen lo qual em porta capficat fins a les vuit aproximadament.

Fins a l'hora de sopar ho dedico a refrescar-me el cap de tantes coses que se'm fan molt difícils d'abastar. Tot el que diguin de la carrera d'enginyer queda curt davant de la realitat, però a pesar de tot ho faig de gust amb l'esperança d'arribar a ser un enginyer que destaquí en el seu ram tant com heu destacat tú en la literatura y el jaio en el comerç. Potser es apuntar massa amunt, però els meus propòsits son fermes.

Recordaràs que una vegada et vaig anomenar tots els autors literaris que eren del meu gust. Avui, avergonyit, n'hi afegeixo un que he descobert fa poc. Aquest autor ets tú, pare. Estic ara més orgullós, si cab, d'ésser fill teu. Tot el que pugui dir-te dels teus contes ja ho hauran dit altres crítics menys apassionats i més entesos que jo, però a pesar de tot et donaré la meva opinió.

Jo creia coneixe't per lo que de tú deien els jaïos, però al llegir els teus contes se m'ha obert un nou caire del teu cor. En les teves paraules es sent tota la lamentació d'un cor íntegre que porta encara els records d'un infant estimat i que estima. En els teus contes hi veig la imatge de lo que ets tú.

He llegit GOG de Papini, que participa de la teva naturalitat, però li manca la puresa de sentiments. He llegit llibres d'Oscar Wilde que participa de la teva claretat de descripció, però li manca l'estil literari que tu poseeixes. I he llegit, en fi, molts llibres que saben dir coses molt ben dites però que els hi manca la concisió amb la qual tu dius les coses més importants. En els teus contes es veu l'esperit de l'autor molt més que en una obra complerta de milers de volums.

De totes les crítiques que t'hauran fet n'hi hauran d'infinítament millors, però molt poques tan sinceres. Et vaig descobrir com escriptor en el teu llibre UNITATS DE XOC. Mai he vist res que dins del caire històric s'aguantí entre els termes d'una imparcial situació i d'un enveja-ble estil literari quemaguantí l'interès encara quan aquest fi es el que menys persegueixes en la teva obra.

Després vaig llegir A RATLLA I EL DESIG. Sincerament em va desconcertar. Tant sols ara, quan l'he llegit per segona vegada he pogut abastar tota la enorme transcendència que aquest conte té en realitat. Ara que el jaïo treu les còpies de les CRÒNIQUES DE LA VERITAT OCULTA, vaig llegint tots els contes que en ella hi han. Espero que quan aquest llibre es publiqui me'n dedicaràs un exemplar.

En fi, pare, potser portat pel meu desig de dir-te totes aquestes coses, he oblidat el principal motiu d'aquesta carta. Et prego que perdonis el meu retard i t'envio els millors desigs de felicitat, amb l'esperança de rebre ben aviat notícies teves.

Quan als versos que jo faig, no tots són de tema rel·ligiós. Però per ara els guardo inèdits, perquè em sembla que no mereixen ser divulgats.

Reb la més forta abraçada del teu fill que molt t'estima